

Måsar

Somliga säger
att vi kravlar grubblande fram
som krabbor på havets botten
med havstulpaner längs ryggraden.

Vi andas stilla som blåmusslor,
undrar: vem lade först på tungan,
dina mjukaste namn, ocean?

Men det finns nätter
då ingen av oss kan sova.
Då bryter vi ytvattnet
och finner natthimlen
vit av förbiglidande måsar,

i deras vingslags frasande:
Har du glömt
att vinden aldrig stannar
att vintern inte varar
att morgonen snart vaknar?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren ----- med Poeter.se id #36664 innehar upphovsrätten